

عنوان مقاله:

کیفیت زندگی خوابگاهی دانشجویان دختر دانشگاه های دولتی ایران

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات فرهنگی ایران، دوره 11، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسندگان:

سید حسین سراج زاده - دانشیار جامعه شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

کرم حبیب پورگتابی - استادیار جامعه شناسی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

خوابگاه دانشجویی به عنوان فضایی اجتماعی و فرهنگی، نقش مهمی در رضایت دانشجویان از دانشگاه و آموزش عالی از یک سو و عملکرد آموزشی آن ها از سوی دیگر دارد. به همین سبب، درک شرایط زندگی خوابگاهی و تدبیر برای بهبود آن ضروری به نظر می رسد. مقاله حاضر ضمن مفهوم سازی کیفیت زندگی خوابگاهی، با استفاده از روش پیمایش و فن پرسش نامه، به بررسی کیفیت زندگی خوابگاهی 2500 نفر از دانشجویان خوابگاهی دختر در 10 منطقه دانشگاهی و 22 دانشگاه کشور پرداخته است. یافته ها نشان می دهد که در بعد رفاهی، دانشجویان از امکانات رفاهی اتاق، ساختمان و خوابگاه، امکانات فرهنگی در خوابگاه، و امکانات رفاهی کالبدی خوابگاه ناراضی بوده اند. در بعد فرهنگی، از یک سو دانشجویان از فعالیت ها و برنامه های فرهنگی در خوابگاه ناراضی بوده اند و از سوی دیگر، از وقت فراغت آنان به گونه ای مطلوب استفاده نمی شود. در بعد اجتماعی، جنس آسیب های اجتماعی برای دختران، بیشتر مربوط به امر جنسی و از نوع روابط دوستی بود (رابطه دوستی، رابطه جنسی، و پارتی). شایع ترین مواد دخانی مصرفی بین دانشجویان، ابتدا قلیان و سپس سیگار، مشروبات الکلی، مواد مخدر، و پیپ بود. بسیاری از دانشجویان از دامنه زمانی رفت و آمد در خوابگاه، ناراضی بودند و روی هم رفته، رضایت دانشجویان از کیفیت ذهنی زندگی خوابگاهی، چه در شکل شهودی و چه در شکل منطقی آن، پایین بود. نتایج به دست آمده، نشان دهنده پایین بودن کیفیت زندگی عینی در سطح خوابگاه های دانشجویی دختران است که به نوبه خود، بر کیفیت ذهنی آن ها نیز تاثیر گذاشته است.

کلمات کلیدی:

کیفیت زندگی، کیفیت زندگی خوابگاهی، قلمروهای ذهنی و عینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/890465>

